

ДИВАЧКА

Единъ бѣлъ гжсокъ — бѣлъ отдолу, отъ човката чакъ до опашката, но съ леки пепеляви петна по гърба и по крилата — стои подъ салкъма, близо до каменното корито, въ което наливатъ вода за кокошкитѣ и отъ което сега е протекла малка вадичка. Гжсокътъ си стои все тукъ и дреме на единъ кракъ, прегъналъ назадъ дългата си шия като вжже, червената му човка скрита между перата на гърба му. Понѣкога той присѣда на земята и като извие шия напредъ като лебедъ, позаравя сега човката си въ издутата перушина на гърдитѣ си и пакъ дреме. Синкава ципа, като сѣнка, минава надъ очитѣ му и ги затваря.

Слънцето е вече височко и припича. Това е първа пролѣтна горещина — навредъ е зелено, навредъ цвѣтъ, а въздухътъ е спаренъ, тежъкъ, слънцето гори. Само подъ салкъма, предъ господарската кжща, гдето лежи гжсокътъ, се извива кржгъ отъ черна сѣнка и е малко хладничко. Извънъ тоя кржгъ е жега. Нѣкои кокошки се кжпятъ въ праха, нѣкои — между тѣхъ и единъ пѣстъръ, бѣлогривестъ пѣтеть — стоятъ на сѣнка край дувара. Пове-